

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"מ: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

קידושין - ג

1. מעשה באדם שמכר נכסיו על דעת לעלות לארץ ישראל, ובזמן שמכר לא אמר על כך כלום. לבסוף נאנס ולא עלה. פסק רבא - דברים שבלב אינם דברים. מה מקורו של רבא?
  - א. אין ללמוד מכך שבקרבן 'כופין אותו עד שיאמר רוצה אני' כיון שיתכן שדווקא שם אנו סהדי שנח לו בכפרה.
  - ב. אין ללמוד מכך שבגיטי נשים ושחרורי עבדים כופין אותו עד שיאמר רוצה אני, אף שבלבו לא נח לו, כיון שמצוה לשמוע בקול דברי חכמים.
  - ג. רב יוסף - המקדש את האשה, ואמר כסבור הייתי שהיא כהנת והרי היא לוייה... - מקודשת, מפני שלא הטעתה, ואף שבלבו חשב אחרת. דחה אב"י - יתכן שדווקא שם לחומרא אינם דברים.
  - ד. אב"י - בכל המקרים שבמשנתנו אע"פ שאמרה בלבי היה להתקדש לו, אעפ"כ אינה מקודשת. ונדחה - יתכן שדווקא במשנתנו כיון שהבעל התנה בפיו, אין בכח מחשבתה לעקור את התנאי.
  - ה. למסקנה - שנינו במעילה: האומר לשלוחו הבא לי מן החלון.. והביא לו, אע"פ שהבעה"ב אומר שהתכוון לחלון אחר, בעל הבית מעל. ואין לדחות שדווקא שם אין מאמינים לו כיון שבא לפטור עצמו מקרבן - כיון שהיה יכול לומר נזכרתי שיש שם הקדש, וכפי ששנינו נזכר בעל הבית ולא נזכר שליח - שליח מעל. [אמנם לא היה אומר מזיד הייתי, כיון שאדם לא מחשיב עצמו כרשע].
2. אלו מעשים דומים הובאו?
  - א. אדם שפירש בשעת המכירה שמוכר על דעת לעלות לא"י, עלה ולא יכל לדור בה. פסק רבא על העולה, על מנת לדור, והמכירה בטלה. יש אומרים להיפך - פירש ע"מ לעלות, והרי עלה הוא.
  - ב. אדם שמכר את נכסיו על דעת לעלות ולבסוף לא עלה - אמר רב אשי 'אם היה רוצה עולה' והמכר קיים. ללשון ב' אמר - אם היה רוצה לא היה עולה? ונפק"מ כששמע שיש ליסטים דרך.
3. משנה - צא וקדש לי אשה פלונית במקום פלוני, וקדשה במקום אחר - אינה מקודשת. הרי היא במקום פלוני, וקדשה במקום אחר - מקודשת. מדוע היה צריך לשנות זאת גם לגבי גיטין?

בקידושין לבד הו"א שכיון שבא לקרבה, מקפיד במקום פלוני כיון שיודע ששם ידברו עליו טוב, אבל בגיטין שבא לרחקה לא איכפת לו. בגירושין לבד הו"א שמקפיד על מקום מסוים כיון שרק שם נח לו להתבזות, אבל בקידושין שאי"ז בזיון לא איכפת לו.
4. משנה - המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדרים, ונמצאו עליה נדרים - אינה מקודשת; כנסה סתם, ונמצאו עליה נדרים - תצא שלא בכתובה. וכן לגבי מומין, שכל המומין הפוסלין בכהנים פוסלין בנשים. מדוע שנו זאת גם בכתובות?

כאן שנה כתובות אטו קידושין, ושם שנה קידושין אטו כתובות.
5. משנה - המקדש שתי נשים בשוה פרוטה, או אשה אחת בפחות משוה פרוטה, אע"פ ששלח סבלונות לאחר מכאן - אינה מקודשת, שמחמת קידושין הראשונים שלח. וכן קטן שקידש. מדוע הוצרך ללמדנו שאין חוששין לסבלונות ב3 מקרים?
  - א. בשתי נשים כיון שיצא ממנו ש"פ טועה, אבל בפחות מש"פ שיודע שאין קידושין תופסים הו"א ששולח אדעתא דקידושין.
  - ב. ובשני המקרים, יתכן שבין ש"פ לפחות מש"פ אנשים אינם בקיאים, אבל קטן שקידש כולם יודעים שאין קידושיו כלום והו"א ששולח לקידושין.
6. אדם ששידך אשה ולפני שקדשה שלח סבלונות בעדים, האם חוששין ששלח לקידושין וצריכה גט?

פסק רב הונא: חוששין לסבלונות. [ובמשנתנו שאין חוששים מפורש הטעם שמחמת קידושין הראשונים שלח. ללשון ב' נאמר בשאלה ותשובה]. למסקנה: במקום שמקדשים ואח"כ שולחים, חוששים. [ולא הולכים אחר המיעוט שאין עושה כך] ובמקום ששולחים ואח"כ מקדשים, אין חוששים.
7. ראו בשוק שטר כתובה כתוב וחתום בין איש פלוני לאשה פלונית, האם מחזיקים אותה כמקודשת?

למסקנה פסק רב אשי: במקום שמקדשים ואח"כ כותבים - חוששים. [ונתחדש שלא אומרים שכתב כיון שכעת נזדמן לו סופר]. במקום שכותבים ואח"כ מקדשים - לא חוששים.
8. מה המקור למשנה: המקדש אשה ובתה או אשה ואחותה כאחת, אינן מקודשות? [מעשה ב-5 נשים ובהן 2 אחיות ואמרו חכמים אין אחיות מקודשות]
  - א. רמי בר חמא - אשה אל אחותה לא תקח לצרור, התורה אמרה: בשעה שנעשו צרות זו לזו, לא יהא לו ליקוחים אפי' באחת מהם.
  - ב. דחה רבא - אם אין קידושין תופסים בהם מדוע יש כרת. אלא - הפסוק עוסק בבזה אחר זה - שאם ישא את אחותה יתחייב כרת, והטעם במשנתנו שכל שאינו בזה אחר זה, אפי' בבית אחת אינו.